Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2016. gada 22. septembrī*

Prasība atcelt tiesību aktu — Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Automatizēta datu apmaiņa — Transportlīdzekļu reģistrācija — Daktiloskopijas dati — Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā piemērojamais tiesiskais regulējums — Pārejas noteikumi — Atvasināts juridiskais pamats — Leģislatīvo aktu un īstenošanas pasākumu nošķiršana — Apspriešanās ar Eiropas Parlamentu — Dalībvalsts vai Eiropas Komisijas iniciatīva — Noteikumi par balsošanu

Apvienotās lietas C-14/15 un C-116/15

par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši LESD 263. pantam, ko attiecīgi 2015. gada 14. janvārī un 6. martā cēla

Eiropas Parlaments, ko pārstāv *F. Drexler* un *A. Caiola*, kā arī *M. Pencheva*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītājs,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *M.-M. Joséphidès* un *K. Michoel*, kā arī *K. Pleśniak*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Vācijas Federatīvā Republika, ko pārstāv *T. Henze* un *A. Lippstreu*, pārstāvji,

un

Zviedrijas Karaliste, ko pārstāv *A. Falk*, *C. Meyer-Seitz*, *U. Persson* un *N. Otte Widgren*, kā arī *E. Karlsson* un *L. Swedenborg*, pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents), tiesneši D. Švābi [*D. Šváby*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*], M. Safjans [*M. Safjan*] un M. Vilars [*M. Vilaras*],

ģenerāladvokāts N. Vāls [*N. Wahl*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

* Tiesvedības valoda – franču.

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2016. gada 7. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar saviem prasības pieteikumiem lietās C-14/15 un C-116/15 Eiropas Parlaments lūdz attiecīgi atcelt, pirmkārt, Padomes 2014. gada 9. oktobra Lēmumu 2014/731/ES par to, lai Malta sāktu transportlīdzekļu reģistrācijas datu (TRD) automatizētu apmaiņu (OV 2014, L 302, 56. lpp.), Padomes 2014. gada 21. oktobra Lēmumu 2014/743/ES par to, lai Kipra sāktu transportlīdzekļu reģistrācijas datu (TRD) automatizētu apmaiņu (OV 2014, L 308, 100. lpp.), un Padomes 2014. gada 21. oktobra Lēmumu 2014/744/ES par to, lai Igaunija sāktu transportlīdzekļu reģistrācijas datu (TRD) automatizētu apmaiņu (OV 2014, L 308, 102. lpp.), kā arī, otrkārt, Padomes 2014. gada 4. decembra Lēmumu 2014/911/ES par to, lai Latvija sāktu daktiloskopijas datu automatizētu apmaiņu (OV 2014, L 360, 28. lpp.) (turpmāk tekstā visi kopā – "apstrīdētie lēmumi)."

Atbilstošās tiesību normas

Prīmes līgums

2 34. panta 2. punkts Līgumā, ko 2005. gada 27. maijā Prīmē noslēgusi Beļģijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Nīderlandes Karaliste un Austrijas Republika, par tādas pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, kas saistīta ar cīņu pret terorismu, pārrobežu noziedzību un nelegālo migrāciju (turpmāk "Prīmes līgums"), ir izteikts šādi:

"Šajā Līgumā paredzētā personas datu sniegšana nevar notikt tikmēr, kamēr šīs nodaļas noteikumi nav transponēti to līgumslēdzēju valstu teritorijā, kuras skar šī sniegšana. 43. pantā norādītā ministru komiteja pieņems lēmumu par to, vai šie nosacījumi ir izpildīti."

3 Šā līguma 43. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Līgumslēdzējas puses izveido komiteju, kurā ietilpst līgumslēdzēju pušu ministri. Šī ministru komiteja pieņem nepieciešamos lēmumus saistībā ar šā Līguma transponēšanu un piemērošanu. Ministru komitejas lēmumus visas līgumslēdzējas puses pieņem vienbalsīgi."

Savienības tiesības

Lēmums 2008/615/TI

4 Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmuma 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību (OV 2008, L 210, 1. lpp.), preambulas 1. apsvērums ir izteikts šādi:

"Pēc tam, kad stājies spēkā [Prīmes līgums], [..] ir iesniegta šī iniciatīva, kuras mērķis ir Prīmes Līguma noteikumus iekļaut Eiropas Savienības tiesiskajā sistēmā."

5 Šī lēmuma 1. pantā ir noteikts:

"Ar šo lēmumu dalībvalstis paredz pastiprināt pārrobežu sadarbību jautājumos, kas ietverti [ES] Līguma VI sadaļā, īpaši jautājumā par informācijas apmaiņu starp iestādēm, kas atbildīgas par kriminālu nodarījumu novēršanu un izmeklēšanu. Šajā nolūkā šis lēmums satur noteikumus šādās jomās:

a) noteikumi par nosacījumiem un procedūru automātiskai DNS profilu, pirkstu nospiedumu datu un konkrētu valsts piešķirtu transportlīdzekļu reģistrācijas datu pārsūtīšanai (2. nodaļa);

[..]."

6 Šī lēmuma 6. nodaļā ir izklāstīti vispārīgie datu aizsardzības noteikumi saistībā ar informācijas apmaiņu, kas paredzēta šajā lēmumā.

7 Lēmuma 2008/615 25. panta 2. un 3. punkts, kuri ir iekļauti 6. nodaļā, ir izteikti šādi:

"2. Šajā lēmumā paredzētā personas datu sniegšana nevar notikt tikmēr, kamēr šīs nodaļas noteikumi nav īstenoti to dalībvalstu teritorijā, kuras skar šī sniegšana. Padome pieņems vienprātīgu lēmumu par to, vai šis nosacījums ir ievērots.

3. [..] 2. punkts neattiecas uz tām dalībvalstīm, kurās šā lēmumā paredzētā personas datu sniegšana jau ir sākusies saskaņā ar [Prīmes līgumu]."

8 Atbilstoši šī lēmuma 33. pantam "Īstenošanas pasākumi" Padome ar kvalificētu balsu vairākumu un pēc apspriešanās ar Parlamentu lemj par pasākumiem, kas vajadzīgi, lai īstenotu šo lēmumu Savienības līmenī.

Lēmums 2008/616/TI

9 Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmuma 2008/616/TI par to, kā īstenot Lēmumu 2008/615 (OV 2008, L 210, 12. lpp.), 20. pants ir izteikts šādi:

"1. Padome pieņem lēmumus, kā minēts Lēmuma [2008/615] 25. panta 2. punktā, pamatojoties uz izvērtējuma ziņojumiem, ko izstrādā ar anketas palīdzību.

2. Izvērtējuma ziņojumiem par automatizētu datu apmaiņu saskaņā ar Lēmuma [2008/615] 2. nodaļu pamatā var būt arī izvērtējuma inspekcijas un izmēģinājuma darbības, ko veic, kad attiecīgā dalībvalsts ir informējusi Ģenerālsekretariātu saskaņā ar Lēmuma [2008/615] 36. panta 2. punkta pirmo teikumu.

3. Sīkāki šīs procedūras nosacījumi ir izklāstīti šā lēmuma pielikuma 4. nodaļā."

Apstrīdētie lēmumi

10 Apstrīdēto lēmumu, kuri attiecas, pirmkārt, uz Lēmumu 2008/615, it īpaši uz tā 25. pantu, un, otrkārt, uz Lēmumu 2008/616, it īpaši uz tā 20. pantu un tā pielikuma 4. nodaļu, preambulas 1.–3. apsvērumā ir paredzēts:

"(1) Saskaņā ar Protokolu par pārejas noteikumiem, kas pievienots Līgumam par [ES], [LESD] un [EAEK] līgumam, tādu aktu tiesiskās sekas, kurus Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras pieņēmušas, pirms stājās spēkā Lisabonas līgums, paliek nemainīgas tiktāl, ciktāl minētie akti netiks atcelti, anulēti vai grozīti, piemērojot Līgumus.

(2) Tādējādi Lēmuma [2008/615] 25. pants ir piemērojams, un Padomei ir jāpieņem vienprātīgs lēmums par to, vai dalībvalstis ir īstenojušas minētā lēmuma 6. nodaļas noteikumus.

(3) Lēmuma [2008/616] 20. pantā ir noteikts, ka Lēmuma [2008/615] 25. panta 2. punktā minētos lēmumus pieņem, pamatojoties uz izvērtējuma ziņojumiem, ko izstrādā, izmantojot anketu. Attiecībā uz datu automatizētu apmaiņu saskaņā ar Lēmuma [2008/615] 2. nodaļu izvērtējuma ziņojuma pamatā ir izvērtējuma inspekcija un izmēģinājuma darbības."

11 Lēmuma 2014/731 1. pantā ir paredzēts:

"Attiecībā uz transportlīdzekļu reģistrācijas datu (TRD) automatizētu meklēšanu Malta ir pilnībā īstenojusi Lēmuma [2008/615] 6. nodaļā paredzētos vispārējos datu aizsardzības noteikumus un atbilstīgi minētā lēmuma 12. pantam ir tiesīga saņemt un sniegt personas datus no šā lēmuma spēkā stāšanās dienas."

12 Lēmuma 2014/743 1. pantā ir precizēts:

"Attiecībā uz transportlīdzekļu reģistrācijas datu (TRD) automatizētu meklēšanu Kipra ir pilnībā īstenojusi Lēmuma [2008/615] 6. nodaļā paredzētos vispārējos datu aizsardzības noteikumus un, ievērojot minētā lēmuma 12. pantu, ir tiesīga saņemt un sniegt personas datus no šā lēmuma spēkā stāšanās dienas."

13 Lēmuma 2014/744 1. pants ir izteikts šādi:

"Attiecībā uz transportlīdzekļu reģistrācijas datu (TRD) automatizētu meklēšanu Igaunija ir pilnībā īstenojusi Lēmuma [2008/615] 6. nodaļā paredzētos vispārējos datu aizsardzības noteikumus un, ievērojot minētā lēmuma 12. pantu, ir tiesīga saņemt un sniegt personas datus no šā lēmuma spēkā stāšanās dienas."

14 Lēmuma 2014/911 1. pants ir izteikts šādi:

"Attiecībā uz daktiloskopijas datu automatizētu meklēšanu Latvija ir pilnībā īstenojusi Lēmuma [2008/615] 6. nodaļā paredzētos vispārējos datu aizsardzības noteikumus un no šā lēmuma spēkā stāšanās dienas ir tiesīga saņemt un sniegt personas datus saskaņā ar minētā lēmuma 9. pantu."

Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

15 Parlaments lūdz Tiesai:

— atcelt apstrīdētos lēmumus un

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

16 Padome lūdz Tiesai:

— noraidīt prasības kā nepamatotas, ciktāl tās attiecas uz pirmo prasības pamatu, kā arī uz otrā prasības pamata pirmo daļu un otrās daļas pirmajiem diviem aspektiem; Padome atstāj izlemšanai Tiesai otrā prasības pamata otrās daļas trešā elementa jautājumu;

— pakārtoti, apstrīdēto lēmumu atcelšanas gadījumā saglabāt to tiesiskās sekas tik ilgi, kamēr tie tiks aizstāti ar jauniem aktiem, un

— piespriest Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

17 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 8. aprīļa lēmumu lietas C-14/15 un C-116/15 tika apvienotas rakstveida un mutvārdu procesa vajadzībām, kā arī sprieduma taisīšanai.

18 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 24. jūnija lēmumiem Vācijas Federatīvajai Republikai un Zviedrijas Karalistei tika atļauts iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam lietās C-14/15 un C-116/15. Vācijas Federatīvā Republika tomēr nepiedalījās nevienā no šīs tiesvedības stadijām.

Par prasībām

19 Parlaments izvirza divus pamatus savu prasību atbalstam, kuri attiecīgi ir balstīti uz kļūdaina vai prettiesiska apstrīdēto lēmumu juridiskā pamata izvēli un būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu šo lēmumu pieņemšanas laikā.

Par pirmo pamatu, kurš ir balstīts uz kļūdaina vai prettiesiska juridiskā pamata izvēli

Lietas dalībnieku argumenti

20 Vispirms Parlaments norāda, ka [36.] protokola par pārejas noteikumiem (turpmāk tekstā – "protokols par pārejas noteikumiem") 9. pants par aktiem, kas pieņemti uz Līguma par Eiropas Savienību pamata pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā, šajā gadījumā ir jāinterpretē tādējādi, ka paliek spēkā tikai agrākā "trešā pīlāra" aktu būtiskās sekas, nevis lēmumu pieņemšanas procedūras, uz kuriem šie akti attiecas. Tomēr šīs procedūras nevar vairs tikt izmantotas, ja tās nav pieminētas Līgumos.

21 Parlaments norāda, ka apstrīdētie lēmumi balstās uz Lēmuma 2008/615 25. panta 2. punktu, un apgalvo, ka šī norma ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek ieviesta procedūra leģislatīvu aktu pieņemšanai.

22 Tas šajā sakarā norāda, ka šī lēmuma pieņemšanas laikā LES 34. panta 2. punkta c) apakšpunktā bija paredzētas divas atšķirīgas procedūras leģislatīvo aktu un īstenošanas pasākumu pieņemšanai un ka tikai procedūra saistībā ar leģislatīviem aktiem nozīmēja, ka Padomes lēmums jāpieņem vienbalsīgi, kā tas bija prasīts minētā lēmuma 25. panta 2. punktā. Turklāt šī paša lēmuma īstenošanas pasākumu noteikšanu regulējot tā 33. pants, un tas nozīmējot, ka pasākumi, kas noteikti uz Lēmuma 2008/615 citas normas pamata, nav kvalificējami par "īstenošanas pasākumiem". Visbeidzot, lai gan pēc tam, kad Parlaments cēla prasību, par kuru tika taisīts 2015. gada 16. aprīļa spriedums Parlaments/Padome (C-317/13 un C-679/13, EU:C:2015:223), Padome esot pievienojusi vārdu "īstenošanas" dažādo pieņemto lēmumu nosaukumā, kuri pieņemti uz to aktu pamata, kas ietilpst agrākajā "trešajā pīlārā", šī pēdējā minētā iestāde neesot veikusi tādu pat apstrīdēto lēmumu grozījumu.

23 Taču, tā kā Savienības likumdevējam nekad nesot bijis pienākuma deleģēt vai piešķirt pilnvaras, konkrētais akts dažreiz varot tikt pieņemts vai nu kā leģislatīvs akts, vai kā īstenošanas pasākums – atkarībā no šī likumdevēja izdarītās izvēles.

24 Tomēr apstrīdētie lēmumi esot uzskatāmi par leģislatīviem aktiem, un tātad tiem būtu jābūt pamatotiem ar tādiem pašiem juridiskiem pamatiem kā Lēmumam 2008/615, kas ir grozīts ar Lisabonas līgumu, proti, LESD 82. panta 1. punkta d) apakšpunktu un 87. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

25 Pakārtoti Parlaments norāda, ka, pat ja Tiesa uzskatītu, ka LESD 82. un 87. pants nav atbilstošs juridiskais pamats apstrīdēto lēmumu pieņemšanai, šie pēdējie minētie būtu jāatceļ Lēmuma 2008/615 25. panta 2. punkta, kas ir Padomes izvēlētais juridiskais pamats, prettiesiskuma dēļ *ab initio*.

26 Šajā ziņā Parlaments apgalvo, ka Lēmuma 2008/615 25. panta 2. punkts veido atvasinātu juridisko pamatu, kas mīkstina Līgumos paredzēto kārtību leģislatīvo aktu pieņemšanai konkrētajā jomā, jo tajā nav paredzēta nedz dalībvalsts, nedz Eiropas Komisijas iepriekšēja iniciatīva, lai gan šie elementi tika pieprasīti LESD 34. panta 2. punkta c) apakšpunktā, kas bija piemērojams Lēmuma 2008/615 pieņemšanas dienā.

27 Turklāt, lai gan Tiesai būtu jāuzskata, ka apstrīdētie lēmumi ir īstenošanas pasākumi, Lēmuma 2008/615 25. panta 2. punktā noteiktajā procedūrā LES netiek ņemts vērā ne tikai attiecībā uz iniciatīvas shēmu un apspriedes ar Parlamentu neesamību, bet arī attiecībā uz to, ka tiek pieprasīts vienbalsīgs Padomes lēmums tā vietā, lai šī iestāde pieņemtu lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

28 Padome uzskata, ka Lēmuma 2008/615 25. panta 2. punktā tai esot atļauts realizēt īstenošanas pilnvaras. Tādējādi apstrīdētie lēmumi esot īstenošanas pasākumi, nevis leģislatīvi akti.

29 Šajā sakarā tā norāda, ka ar Parlamenta tēzi, ka tas, ka šajā pantā esot paredzēts tikai vienbalsīgs balsojums, norāda, ka ar to ir paredzēts pieņemt leģislatīvus aktus, tiekot pārkāpta Tiesas judikatūra, saskaņā ar kuru tieši juridiskais pamats nosaka izmantojamo procedūru, nevis otrādi.

30 Turklāt Lēmuma 2008/615 25. panta 2. punktā izmantotie jēdzieni, šī lēmuma vispārīgā sistēma un tas, ka uz šīs normas pamata pieņemtajiem aktiem neesot bijis autonoma mērķa, ļaujot konstatēt, ka šie akti ir minētā lēmuma īstenošanas pasākumi.

31 Kas attiecas uz apgalvoto Lēmuma 2008/615 25. panta 2. punkta prettiesiskumu, Padome norāda, ka no 2015. gada 16. aprīļa spriedumiem Parlaments/Padome (C-317/13 un C-679/13, EU:C:2015:223) un Parlaments/Padome (C-540/13, EU:C:2015:224) izriet, ka atšķirības starp šajā normā un Līgumos paredzētajām procedūrām nevar nozīmēt, ka tā ir prettiesiska, drīzāk ir jāapsver atbilstīga interpretācija.

32 Konkrētāk runājot par prasību saistībā ar vienbalsīgu balsojumu, Padome uzskata, ka Parlamenta arguments ir pamatots ar pārpratumu, kurš izriet no neveiksmīgas Lēmuma 2008/615 25. panta 2. punkta redakcijas.

33 Tādējādi, lai gan Padomes vienbalsīgais lēmums parasti tiekot paredzēts, atsaucoties uz "Padome pieņems vienprātīgu lēmumu", šajā normā tiekot izmantots plašāks jēdziens – "pieņem vienprātīgu lēmumu".

34 Šādā kontekstā Padome, pamatojoties uz Lēmuma 2008/615 vispārīgo sistēmu un uz tajā izmantotajiem jēdzieniem, uzskata, ka aplūkotā procedūra patiesībā ietver divus posmus. Vispirms Padomei būtu jāveic fakta konstatējums, ka ir izpildīts tā 25. panta 2. punktā minētais nosacījums, kas nozīmē virkni tiešu vai netiešu piekrišanu no visām dalībvalstīm. Šāda posma obligātumu nosakot patiesa vajadzība nodrošināt datu apmaiņas sistēmas starp dalībvalstīm vienotību un drošību. Pēc tam Padome pieņemtu lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu par datu apmaiņas sākuma datumu.

35 Dažādu juridisko dokumentu pieņemšana notiekot pēc līdzīgas sistēmas, ko raksturo divu posmu kombinācija – pārbaude uz vienošanās pamata par to, ka konkrētais tīkls labi funkcionē, un Padomes lēmuma pieņemšanas formālais posms pēc šīs pārbaudes.

36 Attiecībā uz Lēmumu 2008/615 Savienības likumdevējs šī lēmuma pieņemšanas vēsturiskā konteksta dēļ, proti, integrējot ar Prīmes līgumu Savienības tiesību sistēmā ieviesto mehānismu, neesot pietiekami nošķīris divus konkrētās procedūras posmus, piekrišanu pirmajā posmā un kvalificēto balsu vairākumu otrajā posmā interpretējot kā vienu prasību, proti, par vienprātību saistībā ar iepriekšējo piekrišanas sniegšanas posmu.

Tiesas vērtējums

37 Vispirms ir jākonstatē, ka no apstrīdēto lēmumu teksta skaidri izriet, ka tie ir pamatoti ar Lēmuma 2008/615 25. pantu un Lēmuma 2008/616 20. pantu (skat. pēc analoģijas spriedumus, 2015. gada 16. aprīlis, Parlaments/Padome, C-317/13 un C-679/13, EU:C:2015:223, 28.–31. punkts, kā arī 2015. gada 10. septembris, Parlaments/Padome, C-363/14, EU:C:2015:579, 23.–26. punkts), un šajā pēdējā minētajā pantā turklāt ir tikai precizēti Lēmuma 2008/615 25. pantā noteiktie lēmuma pieņemšanas nosacījumi.

38 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību akta juridiskā pamata izvēlei ir jābalstās uz objektīviem apstākļiem, kurus var pārbaudīt tiesa, tostarp tiesību akta mērķi un saturu (spriedums, 2014. gada 6. maijs, Komisija/Parlaments un Padome, C-43/12, EU:C:2014:298, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

39 Taču starp lietas dalībniekiem nav strīda par attiecībām starp Lēmuma 2008/615 25. panta 2. punktu un apstrīdēto lēmumu mērķi vai saturu.

40 Savukārt Parlaments apgalvo, pirmkārt, ka šī norma nevar būt juridiskais pamats jaunu aktu pieņemšanai pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā un, otrkārt, ka tā katrā ziņā esot prettiesiska.

41 Attiecībā uz Parlamenta argumentu, ka Lēmuma 2008/615 25. panta 2. punktā paredzētā procedūra vairs nevar tikt piemērota pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, ir jāatgādina, ka protokolā par pārejas noteikumiem ir iekļauti noteikumi, kas konkrēti attiecas uz tiesību sistēmu, kura pēc šā līguma stāšanās spēkā ir piemērojama tiesību aktiem, kas pieņemti pirms šā datuma, pamatojoties uz LES (spriedums, 2015. gada 10. septembris, Parlaments/Padome, C-363/14, EU:C:2015:579, 68. punkts un tajā minētā judikatūra).

42 Tādējādi šā protokola 9. pantā ir paredzēts, ka tādu aktu tiesiskās sekas paliek nemainīgas tik ilgi, kamēr tie nav tikuši atcelti, anulēti vai grozīti, piemērojot Līgumus.

43 Taču Tiesa ir nospriedusi, ka šis pants ir jāinterpretē tādējādi, ka pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā likumīgi, pamatojoties uz LES, pieņemta tiesību akta noteikums, kurā ir paredzēta citu pasākumu noteikšanas kārtība, turpina radīt savas tiesiskās sekas tikmēr, kamēr tas nav ticis atcelts, atzīts par spēkā neesošu vai grozīts, un ļauj noteikt šos pasākumus, piemērojot tajā noteikto procedūru (šajā ziņā skat. spriedumus, 2015. gada 16. aprīlis, Parlaments/Padome, C-540/13, EU:C:2015:224, 47. punkts, un 2015. gada 10. septembris, Parlaments/Padome, C-363/14, EU:C:2015:579, 70. punkts).

44 No tā izriet, ka Lisabonas līguma stāšanās spēkā nevar pati par sevi izslēgt tādu aktu pieņemšanu, kādi ir apstrīdētie lēmumi, atbilstoši Lēmuma 2008/615 25. pantā definētajai procedūrai. Līdz ar to Parlamenta arguments, ka šādiem aktiem noteikti jābūt pieņemtiem, pamatojoties uz LESD 82. panta 1. punkta d) apakšpunktu un 87. panta 2. punkta a) apakšpunktu, nav atbalstāms.

45 Tādējādi Parlamenta pirmais pamats, kas norādīts tā prasību atbalstam, ir pieņemams tikai tad, ja tiek konstatēts Lēmuma 2008/615 25. panta 2. punkta prettiesiskums.

46 Parlaments norāda, ka tieši šāds gadījums ir šajā lietā, jo no šī panta izriet, ka tajā noteiktā kārtība tādu pasākumu noteikšanai, kādi ir apstrīdētie lēmumi, atšķiras no tās, kas izriet no šim nolūkam līgumos paredzētās procedūras.

47 Taču no Tiesas judikatūras izriet, ka, ciktāl noteikumi par to, kā Savienības iestādes pieņem lēmumus, ir paredzēti Līgumos un nav ne dalībvalstu, ne arī pašu iestāžu ziņā, tiktāl tikai Līgumos un tikai īpašos gadījumos iestādei var tikt piešķirtas tiesības grozīt tajos noteikto lēmumu pieņemšanas procedūru. Tāpēc tās iespējas iestādei noteikt atvasinātus juridiskos pamatus, kas ļautu pieņemt leģislatīvus aktus vai īstenošanas pasākumus, lai detalizētāk noteiktu vai vienkāršotu akta pieņemšanas noteikumus,

atzīšana nozīmētu tādu likumdošanas pilnvaru piešķiršanu šai iestādei, kas pārsniegtu Līgumā paredzētās (spriedums, 2015. gada 10. septembris, Parlaments/Padome, C-363/14, EU:C:2015:579, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

48 Šajā sakarā, ņemot vērā, ka Savienības tiesību akta tiesiskums ir jānovērtē atbilstoši faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, kādi pastāv akta pieņemšanas dienā, Lēmuma 2008/615 25. panta 2. punkta tiesiskums ir jāizvērtē, ņemot vērā tiesību normas, kas šā lēmuma pieņemšanas dienā reglamentēja tādu pasākumu kā apstrīdētie lēmumi noteikšanu, proti, LES 34. panta 2. punkta c) apakšpunktu un 39. panta 1. punktu (šajā ziņā skat. spriedumus, 2015. gada 16. aprīlis, Parlaments/Padome, C-540/13, EU:C:2015:224, 35. punkts, un 2015. gada 10. septembris, Parlaments/Padome, C-363/14, EU:C:2015:579, 59. punkts).

49 No šīm tiesību normām izriet, ka Padome, lemjot vienbalsīgi pēc kādas dalībvalsts vai Komisijas iniciatīvas, var pieņemt leģislatīvus aktus, kas visādā ziņā atbilst LES VI sadaļas mērķiem, tomēr izņemot LES 34. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētās jomas, un, lemjot ar kvalificētu vairākumu, lemt par pasākumiem, kas vajadzīgi šo aktu izpildei Savienības līmenī (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 10. septembris, Parlaments/Padome, C-363/14, EU:C:2015:579, 60.–66. punkts). Abos gadījumos šie pasākumi var tikt noteikti tikai pēc apspriedes ar Parlamentu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 16. aprīlis, Parlaments/Padome, C-540/13, EU:C:2015:224, 36. punkts).

50 No iepriekš minētā izriet, ka primārajās tiesībās noteiktā procedūra, kurai ir jāatbilst Lēmuma 2008/615 25. panta 2. punktā paredzētajai procedūrai, būs atšķirīga atkarībā no tā, vai pieņemamie akti saskaņā ar šo tiesību normu jāuzskata par leģislatīviem aktiem vai par īstenošanas pasākumiem.

51 Šajā kontekstā ir svarīgi norādīt, ka Parlaments neapstrīd, ka Savienības likumdevējam bija iespēja paredzēt, ka tādi akti, kādi ir apstrīdētie lēmumi, tiek pieņemti kā īstenošanas pasākumi. Savukārt tas apgalvo, ka šis likumdevējs ir izvēlējies neizmantot šo iespēju un ka, tieši pretēji, tas ir nolēmis rezervēt sev pilnvaras pieņemt šādus aktus.

52 Līdz ar to, pretēji Padomes apgalvotajam, šis Parlamenta arguments nav noraidāms tikai tāpēc, ka šajā lietā ir konstatēts – kā tas izriet no Lēmuma 2008/615 25. panta 2. punktā minēto aktu mērķa un satura –, ka to pieņemšana var tikt deleģēta izpildiestādei, jo ar tiem netiek izveidoti būtiskie pamatregulējuma elementi, kuru pieņemšanai būtu jāveic politiska izvēle, kas ir saistīta tikai ar paša Savienības likumdevēja atbildību.

53 Faktiski nevienprātība starp lietas dalībniekiem nav par šo jautājumu, bet drīzāk par jautājumu, vai, pieņemot Lēmuma 2008/615 25. panta 2. punktu, Savienības likumdevējs ir nolēmis piešķirt Padomei atvasinātu likumdošanas kompetenci vai tikai īstenošanas pilnvaras.

54 Šajā sakarā ir jākonstatē, ka šajā normā skaidri nav kvalificēti akti, kuru pieņemšana ar to tiek atļauta.

55 Tomēr no tās teksta izriet, ka Padome ar šo šādā kontekstā pieņemto normu ir tikai centusies nodrošināt, ka Lēmuma 2008/615 6. nodaļa, kurā ir noteikti vispārējie noteikumi par datu aizsardzību, tiek labi īstenota dalībvalsts teritorijā, lai ļautu šai dalībvalstij nodot personas datus, kas paredzēti šajā lēmumā.

56 No tā izriet, ka gan šī akta pieņemšanas nosacījumi, gan tā sekas norāda, ka Savienības likumdevējs ir centies stingri ierobežot šī akta priekšmetu tikai līdz Lēmumā 2008/615 noteiktā ietvara īstenošanai, nepiešķirot Padomei uzdevumu šī paša akta pieņemšanas laikā veikt nozīmīgas politiskas izvēles.

57 Šo konstatējumu atbalsta konteksts, kurā iekļaujas šī lēmuma 25. panta 2. punkts, kas ir jāņem vērā, interpretējot šo normu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 18. decembris, *M'Bodj*, C-542/13, EU:C:2014:2452, 34. punkts).

58 Tādējādi šī norma ir ietverta minētā lēmuma nodaļā, kuras priekšmets ir precizēt nosacījumus, kas ļauj citās dalībvalstīs, kuras nav minētas tā 25. panta 3. punktā, piemērot ar šo pašu lēmumu ieviestās informācijas apmaiņas sistēmas.

59 Tāpat ir jānorāda, ka no Lēmuma 2008/616 20. panta un no tā pielikuma 4. nodaļas, uz kuru ir norāde šajā pantā, izriet, ka tādi akti kā apstrīdētie lēmumi ir jāpieņem galvenokārt tehniskā procedūrā, kuru veic Padomes darba grupa un ekspertu komanda.

60 Šie dažādie elementi, tos kombinējot kopā – tā kā Lēmumā 2008/615 nav atsauces uz leģislatīvā akta pieņemšanu vai iespējamo Savienības likumdevēja vēlmi sev rezervēt kompetenci rīkoties šajā konkrētajā jomā –, norāda, ka tas, pieņemot šī lēmuma 25. panta 2. punktu, ir nolēmis piešķirt Padomei pilnvaras noteikt šī lēmuma izpildei Savienības līmenī nepieciešamos pasākumus.

61 Šī analīze nevar tikt atspēkota ar citiem Parlamenta izvirzītajiem argumentiem.

62 Pirmkārt, ar to, ka Lēmuma 2008/615 25. panta 2. punktā ir precizēts, ka Padome "pieņems vienprātīgu lēmumu", nav pietiekami, lai pierādītu, ka likumdevējs tādējādi ir paredzējis atsaukties uz LES 34. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzēto procedūru leģislatīvo aktu pieņemšanai.

63 Lai gan šajā procedūrā faktiski tiek pieprasīts, ka Padome pieņem vienprātīgu lēmumu, šīs vienīgās balsošanas normas paziņošana, nepieminot citas šīs procedūras prasības, proti, dalībvalsts vai Komisijas iniciatīvu un apspriedi ar Parlamentu, nav uzskatāma par skaidru norādi uz Savienības likumdevēja vēlmi paredzēt tās piemērošanu.

64 Šo analīzi atbalsta Lēmuma 2008/615 pieņemšanas vēsturiskais konteksts. Faktiski, kā ir uzsvērts šī lēmuma preambulas 1. apsvērumā, tā mērķis būtībā ir integrēt Prīmes līguma normas Savienības tiesību sistēmā. Taču šī līguma 34. panta 2. pantā bija paredzēts līdzīgs mehānisms tam, kāds ieviests ar šī lēmuma 25. panta 2. punktu, kurš tostarp, piemērojot minētā līguma 43. panta 1. punktu, nozīmē tā līgumslēdzēju pušu ministru vienprātīgu lēmumu.

65 Otrkārt, apstāklis, ka Lēmuma 2008/615 33. pantā Padomei tiek piešķirtas pilnvaras noteikt tā īstenošanas pasākumus, nevar būt noteicošs.

66 Faktiski šķiet, ka šī lēmuma 33. pantam un 25. panta 2. punktam ir ievērojami atšķirīgas funkcijas. Tādējādi, lai gan pirmais minētais, kurš tikai atspoguļo Padomei ar LES 34. panta 2. punkta c) apakšpunktu piešķirtās pilnvaras, vispārīgi attiecas uz šī lēmuma īstenošanas pasākumiem, otrajā minētajā ir paredzēts Savienības likumdevēja īpaši paredzētās procedūras ietvaros noteikt speciālus pasākumus, lai ļautu personas datu nodošanu citās dalībvalstīs, kuri nav paredzēti šī paša lēmuma 25. panta 3. punktā.

67 Tātad tas vien, ka Savienības likumdevējs ir nolēmis veltīt Lēmuma 2008/615 33. pantu šī pēdējā minētā īstenošanas pasākumiem, nevar nozīmēt, ka uz šī lēmuma 25. panta 2. punkta pamata pieņemtie akti vairs nevar tikt kvalificēti kā "īstenošanas pasākumi" un tie jāuzskata par leģislatīviem aktiem.

68 Treškārt, uz apstākli, ka Padome nav izvēlējusies faktiski uz šī pamata pieņemtos aktus saukt par "īstenojošiem lēmumiem", – ņemot vērā, ka šai izvēlei nav juridisku seku, un ņemot vērā dienu, kad tie ir pieņemti, – lietderīgi nevar atsaukties, lai pamatotu Parlamenta argumentāciju.

69 Līdz ar to Lēmuma 2008/615 25. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir paredzēts, ka Padome nosaka šī lēmuma īstenošanas pasākumus vienbalsīgi.

70 Šajā sakarā Padomes arguments, saskaņā ar kuru šī norma esot jāsaprot kā tāda, kurā ir paredzēta procedūra divos posmos, kas ietver uz vienošanos balstīta lēmuma pieņemšanu, kam seko lēmums ar kvalificētu balsu vairākumu, nav saderīgs ar skaidro šīs normas tekstu, ka "Padome pieņem vienprātīgu lēmumu", un turklāt tam nav nekāda pamatojuma citos Lēmuma 2008/615 elementos.

71 Šajos apstākļos tas, ka citos Savienības aktos ir paredzēta šāda veida procedūra vai ka to pamato sevišķi svarīgi politiski iemesli, pieņemot, ka tie ir konstatēti, tomēr neizraisa to, ka varētu tikt pieņemta šāda šī lēmuma 25. panta 2. punkta Padomes piedāvātā interpretācija.

72 No visiem iepriekš norādītajiem apsvērumiem izriet, ka, pieprasot, lai Padome nepieciešamos pasākumus Lēmuma 2008/615 īstenošanai Savienības līmenī būtu noteikusi vienbalsīgi, lai gan LES 34. panta 2. punkta c) apakšpunktā ir paredzēts, ka šādi pasākumi Padomei ir jānosaka ar kvalificētu balsu vairākumu, ar šī lēmuma 25. panta 2. punktu tiek ieviesta prettiesiska pasākumu pieņemšanas kārtība, kādi ir apstrīdētie lēmumi, kas ir stingrāki salīdzinājumā ar šim nolūkam Līgumos paredzēto procedūru.

73 No minētā izriet, ka Parlamenta izvirzītais pamats ir pamatots un ka apstrīdētie lēmumi līdz ar to ir jāatceļ.

Par otro pamatu, kas attiecas uz būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu

74 Tā kā Parlamenta pirmais pamats tika apmierināts un apstrīdētie lēmumi līdz ar to ir jāatceļ, tad otrais pamats, ko Parlaments izvirzījis savu prasību pamatošanai, nav jāizvērtē.

Par lūgumu saglabāt apstrīdēto lēmumu tiesiskās sekas

75 Padome lūdz Tiesai gadījumā, ja tā atceļ apstrīdētos lēmumus, saglabāt to tiesiskās sekas līdz to aizstāšanai ar jauniem tiesību aktiem. Parlaments precizē, ka tas neiebilst pret šo lūgumu.

76 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka atbilstoši LESD 264. panta otrajai daļai Tiesa, ja tā uzskata par vajadzīgu, var noteikt, kuras no atceltā tiesību akta sekām jāuzskata par galīgām.

77 Šajā lietā apstrīdēto lēmumu pasludināšana par atceltiem, neparedzot to tiesisko seku saglabāšanu spēkā, var kaitēt informācijas apmaiņai starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm kriminālo nodarījumu atklāšanai un izmeklēšanai šajā jomā un tātad sabiedriskās kārtības un drošības uzturēšanai. Kaut arī Parlaments prasa atcelt šos lēmumus tādēļ, ka Padome ir izmantojusi prettiesisku juridisko pamatu, tas neapstrīd ne to mērķi, ne saturu.

78 Līdz ar to apstrīdēto lēmumu tiesiskās sekas ir jāsaglabā spēkā līdz brīdim, kamēr nebūs stājušies spēkā jauni tiesību akti, kas tos aizstāj.

Par tiesāšanās izdevumiem

79 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Parlaments ir prasījis piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

80 Saskaņā ar Reglamenta 140. panta 1. punktu Vācijas Federatīvajai Republikai un Zviedrijas Karalistei ir jāsedz pašām savi tiesāšanās izdevumi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

1) atcelt Padomes 2014. gada 9. oktobra Lēmumu 2014/731/ES par to, lai Malta sāktu transportlīdzekļu reģistrācijas datu (TRD) automatizētu apmaiņu, Padomes 2014. gada 21. oktobra Lēmumu 2014/743/ES par to, lai Kipra sāktu transportlīdzekļu reģistrācijas datu (TRD) automatizētu apmaiņu, Padomes 2014. gada 21. oktobra Lēmumu 2014/744/ES par to, lai Igaunija sāktu transportlīdzekļu reģistrācijas datu (TRD) automatizētu apmaiņu, un Padomes 2014. gada 4. decembra Lēmumu 2014/911/ES par to, lai Latvija sāktu daktiloskopijas datu automatizētu apmaiņu;

2) Lēmumu 2014/731, 2014/743, 2014/744 un 2014/911 tiesiskās sekas saglabāt spēkā līdz brīdim, kad būs stājušies spēkā jauni tiesību akti, kas tos aizstāj;

3) Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

4) Vācijas Federatīvā Republika un Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

[Paraksti]